

[Birte Weiss.]

bange for deres egen skygge. Det er, som om de forsøger at flygte fra deres egen skygge. Det er, som om de ikke vil vedkende sig de samfundsproblemer, som de selv som ansvarlige igennem mange år har været med til at skabe, og som vi alle ved at Christiania er et udtryk for.

De ting, jeg nævner her, var baggrunden for nedlæggelsesdagsordenen sidste år. Ifølge den skal christianitterne, som det allerede mange gange har været sagt her i dag, være ude om to dage. Jeg stemte dengang ikke for dagsordenen, fordi jeg deler ønsker om, at Christiania skal have lov til at blive, indtil området skal benyttes af andre. Men dagsordenen blev som bekendt vedtaget, og socialdemokratiets udspil her i dag må ses som en forbedring til beslutningen om udsmidning på torsdag.

Jeg skal derfor stemme for hr. Kjeld Olesens dagsorden i håb om, at det uden truende datoer hængende i luften vil lykkes at finde en ordening for christianitterne.

Så er der hr. Kurt Brauers dagsordensforslag, som går ud på, at man skal forsøge at lave en ny aftale, at man skal pålægge forsvarsministeren en sådan aftale. Jeg mener ikke, det er realistisk, fordi der i en forhandling altid indgår to parter, og at det ikke er tilstrækkeligt at pålægge den ene part forpligtelser i en sådan forhandling.

Bertel Haarder (V):

Da nu de sidste ord er ved at blive sagt fra denne talerstol om denne sag, synes jeg, der er en ting, der skal med for historieskrivningens skyld.

Vi er faktisk nogle, der igennem længere tid har forsøgt at få christianitterne til at være lidt konstruktive, få dem til at komme med et oplæg om at indgå i et lejemål med gensidige opsigelsesvarsler, betalingsfrister og kaution. Det er sket skriftligt, det er sket mundtligt, personligt og offentligt, men — og det er meget typisk — der er ikke kommet noget svar; der er ingen i Christiania, som har reageret på denne forsigtige føler, vi har haft fremme. Deraf må man drage den konklusion, at der altså er flere parter, som ikke har kunnet komme overens om en anden løsning her, og derfor er det måske med en vis ærgrelse, men uden den mindste tvivl, at jeg følger mit parti og stemmer for

hr. Kjeld Olesens dagsorden. Man kan beklage det, men for historieskrivningens skyld skal det siges, at christianitterne måske har været sejrssikre, måske har ønsket konfrontationen. De har i hvert fald overhovedet ikke følt, at der var anledning til at gøre noget som helst for at give den lille bitte indrømmelse, som måske kunne have klaret problemet, som måske kunne have ført til en anden midlertidig udgang på sagen i den periode, hvor Københavns kommune ikke skal bruge arealet. Jeg beklager det, men der er ikke skygge af tvivl om, at denne sag nu må være uddebatteret; og dette var kun for historieskrivningens skyld.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg har kun behov for at komme med ganske få kommentarer til de ordførertaler, vi har hørt her i dag.

Hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s indlæg bevægede sig på overdrevet i et sådant omfang, at jeg skal begrænse mig til at kommentere hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s bemærkninger om udviklingen i de offentlige udgifter.

Ved fremsættelsen af finanslovsforslaget i november gennemgik jeg udgiftsforløbet fra 1975-76 til 1976-77 og konkluderede, at der, bortset fra pris- og lønstigninger, stort set var tale om udgiftsstigninger, der direkte kunne henføres til konjunkturbestemte forhold, altså først og fremmest arbejdsløshedsdagpenge og udgifter til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger og intet andet. Budgetoverslagene for de følgende år viser på tilsvarende måde, at stigningen i det, man kan kalde det konjunkturrensede budget, altså i de varige udgifter, er bragt til ophør for statens vedkommende, og de vedtagne ændringsforslag ændrer ikke i dette billede af stabilitet i de offentlige finanser.

Jeg kan yderligere meddele, at regeringen må anbefale folketinget at stemme imod det af hr. Svend Andersen (Rosk.a.) stillede forslag om motiveret dagsorden. Begrundelsen er den enkle, at folketingsflertallets vilje med hensyn til statens udgiftspolitik kom til udtryk ved tingets afstemninger om 1.374 ændringsforslag i torsdags og i fredags, og at jeg i dag på regeringens vegne har meddelt, at regeringen kan acceptere afstemningsresultatet i form af det nu foreliggende finanslovsforslag.